

Kolozjar, Judovska. Prieta.

nr 6124

7

Ško je nebel Sin božji :
Se sem, le sem ti vobojni
Moje in tene, stari in mladi,
Vi, ti, h ste skrivnem obdani,
Da vam bom čital, kar bom imel,
Kar bom imel, kar bom utrojel,
Da bom vaša serca odravil.

nr 5. prim. 6924

Da mi moglo drugaki biti,
Da sem mogoč in marto terpeti,
Člove, volno in vse kericanstvo.
Ti si pa človek ravno tak
Kakor je roža na travniku (bis.)
Ljubeča in sproščena, prečista
Kot solnem je obsejana.
(Ena roža pač lepo pricvetna).

Tudi kocičeta
Tineze kocičice
In to rožo parice
Opoldan je roža sgrabljena,
Kocičice je motel sprovajena,
Med druge rože amesana,
Noben ne ve kam roža parice.

Ti si pa človek ravno tak
Kocičice in rože v vesel spant

To maci silno bolan postares,
Boln levi's milo joci's,
Se tako pravis govoris:
Ho k' men Bog to silno odraolje dal,
Bi hotel lepi svet kakor popred,
Ja svetost lepi, ja svetost boljs.

Tiko, tiko clovek moj,
Umret mora vse,
Umret moras ti
Ce ne boš umrel ravno Boga,
Umret boš mogoč ravno Judica.

Ho mu boš zročil svoje blago,
Al boš bošjim vesiam,
Al' svojim ljudem
To glej' človek da na se ne boš porabil.

Kdor to pesem prete ma
Imo je v srcu ima
Pri njem prebiva gospod Bog,
Bog oče, sin in Sveti Duh
Pomaga nam Jezus in Marija.

Mi smo se ukupaj zbrali,
Usi mladi fanti mi,
Da bi se enkrat zapeli
To žalostno slovo.*

S. 6887

154

5 Žalostna aleluja
Je zdaj pri nas bla.
Od našega cesarja
Je pridolapiskanha.

10 Cesarški odlar pravi,
Je gor zapisano:
Na 8 let nas vabi,
Ga služiti pojdemo.

15 Prejube, ve, dekleta,
Ne jočte se za nam,
Veselite si naredite,
Če od vas pojdemo.

20 Če vam pa hudo pojde,
Vam nisat hočemo:
Proste za nas dekleta,
Da nas Bog rešil bo.

Na nas se še spomnite
Na vsaki dobri volji,
Veselo razglasite
Po cel dežel' okol.

25 Prejubi vsi župani,
Kir tu ortanete,
Le modro se norite,
Da za nam se pridete.

30 La eno trčeno rajžo
Ga pimo vsak en glaž,
Da bo Jezus no Marija
Po poti naš' tovarš.

3
Zapisano J. Kokošar; pel J. Kormaič. - Z. Kokošarjere zbirke. Župani = žranci.

144

Lena je pomlad zelena,
kedar je lpo razcvetena.
Bezj ko se obzeleni,
ljubim fantom žalost kriš.

5 Ko se drevice obzelenuje,
ljubim fantom napovduje,
da je prišel tisti čas,
kir jih kliče v vojskni glas.

10 Borbo kugle žvižgaj jele,
ja bronaste bombe pele,
takrat o speljub moj dom,
le jest nate zmislil bom.

15 O zar brambo domovine
vzame cesar stariem sine,
Božja sveta volja je!
da ledig fant k soldatomlje.

20 Bratje moji ^{no} sestice,
vam podam moje ročice;
z vami več gujnal ne bom,
kruh soldaški lomil bom.

Očete, nehajte žalvati,
saj je Marija božja mati
mogla dati svojga sinu
gor dčetu ~~ot~~ nebeskemu.

25 Prosim vas prav lepo milo,
kedar se bo razglasilo,
da je vmerl vaš sin soldat,
le pustite zanj mašvat!

3

Zapisal Janez Kokošar. - Iz njegovega rokopisa.

Kaj čmo sirote začeti
Trudi Bogu se obrniti

f. Prisla je bolizen Kolera

Kaj čino sirote sačeti?
Prot Bogu se elerniti,
Prisla je bolezen kolera,
Če vse ljudi pomorita.

Vt. fmu mestu ljubljanskemu
jih je blo ~~umerlo~~ osemsto
jih je blo ~~umerlo~~ osemsto
Moj Bog, le kaj bo to?

Vt. lnu mestu teriaškemu
jih je ^{blo} umerlo na dan po sto
jih je blo umerlo na dan po sto
Moj Bog, le kaj bo to?

Vt. lnu mestu chajlandi
So bli pomerli vni ljuds,
Ostalo jih je blo se trideset,
Se ti so mogli umret.

Tam na ženo umerla je,
Pustila jo devet otrok;
Prisla je bolpken kolera
Pobrala vseh devet.

Tam pri svetnu jakofpu
jo no veliko tumenje blo,
Grobi so se sami odpirali
Kraj razpirali

Tam pri svetnu Sentkristofee(i)
So vsi grobci frisni bli,
So vsi grobci frisni bli
In križi vsi novi.

Ljubljanski solmaster jo je spisal
Jno jo je vdečelo dal,
Po vsi okečli pojepo
No Loškem glich tako.

Ljubljanski solmaster jo je spisal
Jno jo je ^{not Dunaj} vdečelo dal,
Po vsi Dunajski cesar v roke prijel
Jno jokati uacel

Das. iz Girknega (Bazouova Mica):

U. Dunaji lepo pojjo - Boleren ^{Kolere} bolse ni blo
Saform cesar je v roke prejel - On je ralsvat račel
Dan sem vesel jutri mertev - Moj Bog le kaj bo to.

Dans sem šis jutri mēstev
Kaj Bog le kaj bo dē?
V cerkvi se t' približajmo
V cerkvi se ponikājmo
Ja greh rapustimo

Bog silo nad nami dēvāi
I dēb' se mi poboljšali,
I dēb' se mi poboljšali
Ja greh rapustili.

Prot Bogu se ponikājmo,
Bog dēži silo nad nami,
Dēb' se poboljšali.

Košice, Ludojvina. (Lorica; povedal Jamnik.)
jeva zbirka.

= 5 865 op. pod črto

6

Vre, vre, vre, mi smo Ribničanje,
Cel kaden smo etal koolil'
V nedeljo smo Toga prosil'
Del' lonceev ne pobil'.
Vre, vre, vre, mi smo Ribničanje.

1.

a) Poslušajte naj' poprej
Kaj se tam povej, povej
Od zbirnega gradu,
K' je tam pri sklepniku.
Tutti: Od zbirnega itot.

b) K' je listra ta pravda,
Kjer se brani suha roba,
Le to je tisti grad,
K' je jasla Kruljevič bab;
Tutti: Le to itd.

2.

vre, vre, vre, mi smo Ribničanje!

a) Kak' inobten ta svejt
So grivno bil' poprej, poprej
K' ni bilo tucih ljudi
Del' s'lice y dejali
Tutti: K' ni bilo itd.

8657

b) Skrupom, s' korjami so jepli
Skledo na kolena dejli.

1. To mi kaj' lestro le,
Od ust je kapalo :!
Vre, vre, vre mi smo Ribničanje.

3.

a) Potem modri modrije
Od svetga Primoža morije, morije
1. Se s' mislijo najprej,
Kar se vam zdaj povej :!

b) Od nrocik' ust so merovrepli
So zbirne delati začepili

1. So stanli robe te
Ka' čel' ovelé :!
Vre, vre, vre mi smo Ribničanje.

4.

a) Potem so s'li pa svejt
Do rim' inu po lejt, po lejt
1. Pa ne samo morije
Kar leze inu k' gre :!

b) No labro inlepta si' korvarja
V tarbo k'uka, varčlet' dnarja,
1. Ko roba vso prodal
Nej' dnarja, nej' blega :!

Vre, vre, vre itd. cel k'adek.

J. Kokošar. (Berkus.)

š. 6796

54

4

Oj bratje, moj kameratje,
Oh kaj jest vam povem!
Eno pesem vam hočem zapeti,
Uk budi povšeči al ne.

79

Le kar se v deželi zdej iliši,
Lagvito da bode kubi.
Kaj česar bo klival solvate,
Nasteljet mu jih moro zvesto.

Le kar jih došteljet ne moro,
Kaj česar pa reče tako:
Le pojte vi drugi na lastko,
Tam se vojskovanje močno.
(^znaprej ^zre).

Lepina J. Kokošar. — Iz njegovega rokopisa.

zu erlangen.

Schönborn m. p.

Poste in dringl. an der Karte

IV. 3. J. Kokotar. (Kranjska.)

č. 5553

85-

6

Bomo eno zapeli,
Da bomo vsi veseli,
Veseli, veseli -
[Da Slovenci smo!

5 Tam na urem nepti
Ne bo več vinka v klejti,
V klejti, v klejti -
[Věčna naša bo!

10 Bog daj vsem vernim
Requiem aeternam,
Aeternam, aeternam -
[Bomo peli tam!

3
Lepimul Janez Kokotar. Iz njegove zbirke.

J. Kokošar.

(Cerkezanska.) 5
š. 5759

Ni kol ne bom pozabil

L. Očeta do breza,

Ki me je zmeraj varil &

L. hi, pit'ga pojideva! 4

344

3
Zapisal Janez Kokošar. — B. upepovega
zobal rokopis.